

't Is oons 'emeand

Johan Kwast

“Ie zölt 't almoal wel nich zo precies duur hebben dokter, mear Trientje en ik, wiej wilt 'n schot vol keender. Ik bin ennigst keend en Trientje ok en dat is nich wat. Wiej wilt 't heel aans anpakken as oonze oale leu, dat möj' nich vergetten.”

“Ie könt et geleuwen of nich, mear 't is oons 'emeand”. “Zo, zo”, zeg ik, zo verdread as nen spinnekop “en dat möt almoal zeker nog efkes vuur 't brood etten geburen?” Vedorie nog ees an too, steet mij doar ne snotjong van nen Haarm Öllieslager al um zes uur 's moargens an de duure. Hee hef 'n doem net zo lang op de belle 'ehoolen tot ik wakker wörden, de trap of stroompelen en de duure lös deer. Hee wil mij effen vetellen dat zien Trientje al 'n wekke of wat oawer tied is en 'n half uur vuur 't sprekuur bij mij zal kommen vuur 't oonderzoek. “Zee wil der nog gin proat van hebben, doarum wil zee nich op 't sprekuur kommen mear effen wat eeder. En dan keump 'n verhaal van 'n schot vol keender. “'t Steet oe duch mij nich zo an as ik oe zo bekiek”, zeg den veveldenden poepzak ok nog. Mear dan bin ik al zo heilig dat ik allenig nog mear valsigheid bedeanken kan. Zowat geet mij aaltied pleze-arig of, dat weet ik wal van mijzölf. “Hoovöl wekke is Trientje oawer tied?”, vroag ik. “Dree”, zeg Haarm. Ik nikke, trek 'n slim earnstig gezichte met 'n paar deepe volen in 't vuurheuwd en deanke deep noa. “Dree wekke”, zeg ik, “dan is et toch better dat zee vanoawend zo laat meugelijk keump. Trientje is 'n helen dag drok gangs en dan is 't almoal wat noar oonderen 'ezakt, dat is better vuur 't oonderzoek. Zo in 't begin zit allens 's moargens wat te hoge. Lao 'w zeggen vanoawend um half elm. Dat möt zee 't water ok metnemmen. En 't eerste moal möt de anstoande vaa ok kommen.” “O Joa?”, zeg Haarm, “doar he'k nog nooit van 'eheurd.” “Och, doar proat de leu oawer 't algemeen nich oawer: 't is um te kieken of alns wal good bij mekaar past.” 'k Trek de vuur de wissigheid nog ne vole bij in 'n kop. Haarm sloekt et. “Das good”, zeg-e, “dan bin wiej der vanoawend um half elm.”

Haarm Öllieslager is nich één van de veneampstigen mear wal met van de onbevreurden möa. As hee 't mij dörrt te lappen um mij zo vroege um ne pisboschop oet 't berre te bellen, dan zal ik em der 's oawens net zet oetholen. Hee keump van 'n boer en boerenvolk lig der 's oawens um tien uur in.

's Oawens tegen half elm doar komt zee der met

zien beaden anzetten. 't Is met Trientje almoal in odder, mear wat möt ik met Haarm? 'k Möt joa wal wat doan, aans he 'k em vuur de flauwekul loaten metkommen. Ik nem em mear nen dröppel blood of, “Nen betje blood van de anstoande vaa”, ploag ik em. “As ie de anstoande vaa tenminsten bint.” Haarm kiek mij veraltereerd an. “Tja, mien jongen, doar kan nen keerl nooit heelmoal van opan, dat is 't geheim van de vrow', juttien ik em nog 'n luk op. “Trientje”, röp Haarm, “Trientje, heur ie wal wat den keerl her zeg, heur ie dat wal? Bin ik de vaa of nich.” Trientje keump net achter 't gedien hen. Zee is wal tien moal zo klook as Haarm Öllieslager en zee keant mij ok völ better. “Natuurlijk bin ie de vaa”, zeg zee tegen Haarm. Tegen mij zeg zee: “zal ik oe ees zeggen wat ik deank? Ik deank dat ie der verdread um bint dat Haarm oe der vanmoargen zo vroege oethaald hef en dat-e doarum noe ok met möt kommen. Is 't woar of nich?” Noe mö'k wal met de billen bloot. “Joa, zeg ik, 't is joa ok gin doon zo vroege vanmoargen, zes uur, vedorie!” “Ik zear al teen oe Haarm: ie zullen der nich zo vroege hen goan, mear ie wollen joa nich luusteren! 'k Har vandaag ok wal effen bellen köant”. “Wat, röp Haarm Öllieslager, heb ie mij 'n bok 'e-doan?” “Joa”, zeg ik, “ik der 'n uur te vroege oet, dan ie der 'n uur te laate in: noe stoa 'w wier liek.” “Potjandorie”, zeg Haarm “'k wus nich dat der zukke strekke in oe zatten. En dat van dat et 's oawens wieder nar oonderen zakt, dat is ok flauwekul?” “Noe”, zeg ik, “doar is wal wat van an.” Ik kan mij nich mear good helen. “'k Har 't almoal voort wal duur, mear ik heb mij mear stil helen”, zeg Trientje. “Potstauzend nog ees an too”, röp Haarm nog 'n moal. Alle dree how wiej oons op de knee van 't lachen. Joa, dit is wal 'n vrömd eerste oonderzoek.

Weet ieleu hoovöl keender Haarm en Trientje later hebt 'ekregen? Zeuwen. Joa, 't was eur 'emeand, dat was 't.

Noot:

Oawer'ezet noa arts Jan J. Boer (Gron.).

